

Literatuur:

Hermann Hesse

1946

De in 1887 in Claw geboren Herman Hesse hoort officieel niet in het rijtje van Duitse Nobelprijswinnaars thuis. Hoewel in Duitsland geboren, verwierf Hesse al op jonge leeftijd de Zwitserse nationaliteit. Hermann Hesse behoort desondanks tot de grootste en bekendste Duitstalige schrijvers. Hij schreef talloze boeken, waarvan 'Siddharta', 'Der Steppenwolf' en de gedichtenbundel 'Stufen' de bekendste zijn.

'Siddharta', een boek over de spirituele zoektocht van een Indische jongen, schreef Hesse na een reis die hij in 1911 maakte naar India en Indonesië. De reis werd een teleurstelling voor Hesse. Het geïdealiseerde Indië uit de verhalen van zijn grootvader, die daar missonaris was, vond hij niet. De realiteit stond hem tegen: de hitte, het kolonialisme, de viezigheid en de sociale verhoudingen. Toch was de reis niet geheel vruchteloos, Hesse raakte namelijk geïnspireerd door de Indiase en de Chinese filosofie. Het spirituele van de Indiase filosofie sloot goed aan bij de tijdsgeest van de jaren zestig en zeventig. In die jaren, al na de dood van Hesse zelf in 1962, beleefde zijn werk een opleving onder de jonge generatie van toen, de hippies. Zij lazen zijn werk in groten getale.

In 1946 kreeg Hesse de Nobelprijs voor de Literatuur toegekend. De jury roemde zijn geïnspireerde en gedurfde schrijven. De toekenning van de prijs aan Hesse was ook politiek gemotiveerd. Een jaar na het einde van de Tweede Wereldoorlog en de ondergang van het nationaalsocialisme, waar Hesse een fel tegenstander van was, wilde het Nobelcomité een politiek betrouwbare en moreel geloofwaardige vertegenwoordiger van "de Duitse geest" aan de wereld tonen.

Uit persoonlijke brieven blijkt dat de auteur zelf niet onverdeeld blij was met de prijs; zo liet hij bij de uitreiking verstek gaan. Wel schreef hij een brief aan Stockholm, waarin hij de organisatie bedankte voor de "erkenning van de Duitstalige literatuur".

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/naslagwerk/506/hermann-hesse>